

опира, и ето ти го сега! — Азъ говорихъ отъ името на главнитѣ секретари, тукъ бѣха (освенъ Шлайферъ, който е въ Русия), Стойчовъ и Копиткинъ. Всички останали говориха французски, ала азъ на български:

„За щастливъ се считамъ, гдѣто мога въ името на моитѣ другари, главнитѣ секретари на министерствата, Господина Директора на Общитѣ Сгради и Господина Управителя на Пошитѣ и телеграфитѣ да поднеса на Ваше Височество върноподанническитѣ ни честитаяния за днешния празникъ.

„Ние молиме Всевишного да даде на Ваше Височество много години за доброто, за щастието и за славата на Българския народъ, който providението е повѣрило на отеческитѣ грижи на Ваше Височество.

„Ние увѣряваме Ваше Височество, че ние всѣкога ще се стремимъ съ всичкитѣ си сили, за да изпълнимъ високитѣ мисли, които Ваше Височество питае за възвишението, напредъка и благоденствието на Българския народъ“.

Князътъ отговори по нѣмски по-дълго, като благодари за изказанитѣ чувства, главнитѣ секретари сж много важни като дѣсна рѣка на министритѣ и като стабиленъ елементъ. Дипломатитѣ като смаяни слушаха моето българско ораторство, Кевенхюлеръ, Белдимиано, Де Мартино ме хванаха и ме-поздравиха. Моята речъ, казватъ, направила общо впечатление — съ твърдия и ясенъ гласъ (какво прави катедрата!). Цѣлиятъ градъ говорѣше за това: Иречекъ говори български на княза. — Отидохъ си въ къщи съ Копиткина. Рускиятъ дипломатически секретаръ Дуропъ пиянъ (постоянно), въ униформа седна ни на колѣната и тръгна съ насъ за консулството.

Преди пладне се произведе парадъ, ала азъ, за жалость, не видѣхъ голѣмото дефилиране, отъ частъ въ нови униформи. Преписвахъ споменатия конфиденциаленъ рапортъ. — Вечеръта имаше освѣтление, но времето бѣше облачно, клонѣше къмъ дъждъ. Динег. 50 души въ споменатия павильонъ. Седѣхъ между Д-ръ Калевича и префекта Ат. Храновъ. Цанковъ и Каравеловъ при сутрешния приемъ и вечеръта съ любопитство се въртѣха около мене, какво става съ Васъ, защо искате да заминете. Цанковъ е изплашенъ. Салтанатлията Де Мартино съ гола шашка и съ бастунъ въ рѣка. Нихатъ, смѣшенъ, съвършено потурченъ полякъ (въ униформа, *général de division*). Пияниятъ Мосоловъ. И Груичъ бѣше тукъ. Много говорихъ съ него. И гръцкиятъ генераленъ консулъ и дипломатически агентъ Византиосъ, журналистъ отъ Триестъ; въ четвъртъкъ ималъ аудиенция да предаде акредитивнитѣ си писма, обаче, ордена на Спасителя, изпратенъ отъ краля, не предалъ; лошитѣ езици разказвахъ, че го заложилъ въ „*hôtel Sophia*“; щомъ падне Трикуписъ, и той ще си отиде. Следъ това имаше градинско забавление въ гра-